

Dosarul nr. 2rac-207/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Lavric)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Solomon Construct Imobil”, reprezentată de administratorul Andrei Solomon,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Solomon Construct Imobil” împotriva Procuraturii Anticorupție cu privire la anularea sechestrului de pe bunurile imobile,

împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Procuratura Anticorupție și a fost casată hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă:

La 17 septembrie 2020, SRL „Solomon Construct Imobil” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Anticorupție cu privire la anularea sechestrului de pe bunurile imobile situate în mun. XXXXXX, XXXXXXXX nr. XXX, nr. cadastral XXXXXX.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 15 iulie 2019 a solicitat Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Primăriei mun. Chișinău eliberarea autorizației de construcție, cu atașarea setului de acte, însă ulterior i s-a comunicat despre inițierea de către Procuratura Anticorupție a cauzei penale nr. XXXXXXXX pe faptul actelor permissive eliberate pentru realizarea complexului multifuncțional, care urmează a fi edificat pe terenul cu numărul cadastral XXXX, amplasat pe adresa XXXXXXXXXXXXXXX, mun. XXXXXXXX

A menționat reclamanta că, în rezultatul solicitării din 30 iulie 2019, privind solicitarea informației privitor la cauza penală nr. XXXXXXXX, la 09 septembrie 2019, Procuratura Anticorupție a expediat copia încheierii din 02 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana cu privire la aplicarea sechestrului asupra terenului cu nr. cadastral XXXXXXXX, în baza demersului procurorului și a

ordonanței de aplicare a sechestrului din 01 august 2019, ca măsură asiguratorie pe cauza penală nr. XXXXXXXXX.

A reținut reclamanta că, prin încheierea din 02 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a fost dispus de a autoriza punerea sechestrului aplicat prin ordonanța procurorului din 01 august 2019 asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXXXXX cu suprafața de 0,543 ha, ce se suprapune cu terenul Centrului Republican pentru Copii și Tineret ARTICO, amplasat pe XXXXXXXXX, mun. XXXXXXX, cu eliberarea mandatului și care a fost menținut prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2019.

A indicat reclamanta că, sechestrul aplicat este ilegal și urmează a fi ridicat în conformitate cu art. 209 din Codul de procedură penală, deoarece SRL „Solomon Construct Imobil” a dobândit dreptul de proprietate privată asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXXXXXX, suprafața de 0,5043 ha, construcția cu nr. cadastral XXXXXXXXXX, amplasat pe XXXXXXXXXXXXXXX, mun. XXXXXXX în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 19 iulie 2018, înregistrat în Registrul bunurilor imobile, iar construcția care urmează a fi edificată pe teren, se încadrează în prevederile documentației de urbanism aprobate ale localității (Planul Urbanistic General și Regulamentul local de urbanism), certificatului de urbanism din 04 octombrie 2019 nr. 411i/i8, proiectului de documentație tehnică, elaborat și aprobat de Primăria mun. Chișinău.

A învederat partea reclamantă că, în situația în care este pornită urmărirea penală pe bănuielile rezonabile că unii angajați ai Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Primăriei mun. Chișinău ar fi săvârșit un abuz de serviciu, fiind influențați pentru a emite careva decizii favorabile, nu poate fi nicidecum justificată punerea sechestrului pe terenul SRL „Solomon Construct Imobil”.

A relatat reclamanta că, din momentul inițierii cauzei penale, în cadrul căreia s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunul imobil și până la momentul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată, SRL „Solomon Construct Imobil” nu deține calitatea de bănuț, învinuit, sau inculpat, nici nu întrunește nici unul din criteriile stabilite de art. 202 alin. 3, art. 204 alin. 1 din Codul de procedură civilă, nu are o calitate procesuală clară și certă, astfel, bunul său constituit din bun imobil distinct, identificat și individualizat cu număr cadastral XXXXXXXXX, nu poate fi separat și este parte componentă a activității economice a companiei.

A concluzionat reclamanta că, prin urmare, dispunerea aplicării sechestrului în condiții evidente ce nu corespund cadrului legal, constituie, prin sine, o acțiune pretins ilicită, abuzivă, urmărind un scop ilicit de împiedicare/stopare a activității SRL „Solomon Construct Imobil”, or, prin aceasta se pune în suspans total proiectul investițional, valoarea căruia depășește câteva milioane de euro.

A solicitat partea reclamantă, admiterea acțiunii, constatarea dreptului de proprietate a SRL „Solomon Construct Imobil” asupra bunului imobil nr. cadastral XXXXXXXXX, cu suprafața de 0,5043 ha, construcție nr. cadastral XXXXXXX amplasat pe XXXXXXXXXXXXXXX, mun. XXXXXXX, constatarea impedimentelor/obstacolelor în posesia, folosința și dispoziția asupra bunului imobil nr. cadastral XXXXXXX, cu suprafața de 0,5043 ha, construcție nr. cadastral XXXXXXX, amplasat pe XXXXXXXXXXXXXXX, mun. XXXX de către SRL „Solomon Construct

Imobil” și scoaterea de sub sechestrul a bunului imobil, și anume, terenul cu nr. cadastral XXXXXXXX, cu suprafața de 0,5043 ha, construcție nr. cadastral XXXXXXXXXXXX, amplasat pe XXXXXXXXXXXX, mun. XXXXXXXX.

La 11 noiembrie 2020, SRL „Solomon Construct Imobil”, reprezentată de administratorul Andrei Solomon, a depus cererea de concretizare a pretențiilor, indicând că, constatările Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din încheierea pronunțată la 12 octombrie 2020, care are autoritatea de lucru judecat, urmează a fi comunicate în cadrul examinării prezentei cauze, or, instanța expres a constatat că după mai bine de 1,5 ani de la pornirea urmăririi penale, SRL „Solomon Construct Imobil” nu are stabilită vreo calitate procesuală care ar justifica menținerea sub sechestrul a bunurilor, nefiind dovedit că nu este cumpărător de bună-credință.

A mai reținut reclamanta că, prin actul judecătoresc irevocabil a fost stabilit că, SRL „Solomon Construct Imobil” a devenit proprietar a bunurilor în baza unui contract de vânzare-cumpărare, legalitatea căruia nu a fost contestată și nu creează dubii că, SRL „Solomon Construct Imobil” este deținător de bună-credință, iar prin răspunsului Procuraturii Anticorupție din 23 septembrie 2020, se confirmă că, în gestiunea acesteia nu se află cauze penale în cadrul cărora Andrei Solomon și SRL „Solomon Construct Imobil” ar avea vreo calitate procesuală.

A solicitat reclamanta, admiterea acțiunii și ridicarea sechestrului aplicat asupra bunului imobil, proprietatea SRL „Solomon Construct Imobil” și anume, terenul cu nr. cadastral XXXXXXXX, cu suprafața de 0,5043 ha, construcție nr. cadastral XXXXXXXXXXXX, amplasat pe XXXXXXXXXXXX, mun. XXXXXXXX.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Solomon Construct Imobil” și a fost ridicat sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile - terenul cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX, cu suprafața de 0,5043 ha și construcția cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXX, amplasate în mun. XXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Solomon Construct Imobil”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 04 ianuarie 2021, Procuratura Anticorupție, reprezentată de procurorul Mihai Ivanov, prin intermediul oficiului poștal, a declarat apel împotriva hotărârii din 23 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Procuratura Anticorupție, a fost casată integral hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri prin care: cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Solomon Construct Imobil” împotriva Procuraturii Anticorupție cu privire la ridicarea sechestrului, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, terenul cu numărul cadastral XXXXXXXX, situat în mun. XXXXXXXX, bd. XXXXXXXXXXXX, a fost obținut de SRL „Solomon Construct Imobil” de la Fundația Copiilor de Plein-Air, prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 19 iulie 2018.

Instanța de apel a menționat că, terenul dat a fost conferit Fundației Copiilor de Plein-Air prin hotărârea Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții

de Apel Chişinău din 13 iunie 2007, hotărâre prin care a fost recunoscut dreptul de proprietate al fundaţiei asupra terenului cu suprafaţa 0,5043 ha, iar Oficiul Cadastral Teritorial Chişinău a fost obligat să înregistreze dreptul de proprietate asupra terenului cu atribuirea numărului cadastral XXXXXXXX, însă, Colegiul admite poziţia apelantului care a indicat că, prin decizia Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie din 19 septembrie 2007, a fost suspendată executarea hotărârii Curţii de Apel Chişinău din 13 iunie 2007, iar la data de 08 august 2007, S.C. „Union Company” SRL a depus cerere de revizuire, care a fost admisă, hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 13 iunie 2007, fiind anulată cu dispunerea examinarea pricinii. Ulterior prin încheierea din 13 martie 2008 a Curţii de Apel Chişinău, cererea a fost scoasă de pe rol, încheiere menţinută prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 11 iunie 2008.

Astfel, instanţa de apel a reţine că, la data înstrăinării terenului, SRL „Solomon Construct Imobil”, persoanele care de facto au gestionat Fundaţia Copiilor de Plein-Air, aveau cunoştinţă de faptul anulării hotărârii Curţii de Apel Chişinău din 13 iunie 2007.

Instanţa de apel a mai indicat asupra faptului că, prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 11 mai 2009, menţinută prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 28 octombrie 2009, s-a stabilit că, terenul cu suprafaţa 0,5043 ha constituie proprietate publică a statului, este parte integră a terenului cu suprafaţa 4,8196 ha din bd. XXXXXXXX din mun. XXXXXX, care în baza titlului de autentificare a dreptului nr. XXXX din 07 august 2008, eliberat de Agenţia Relaţii Funciare şi Cadastru, se află în folosinţa Centrului Republican pentru Copii şi Tineret ARTICO, poziţie reiterată de Curtea Supremă de Justiţie în decizia sa din 23 ianuarie 2013.

Mai mult, instanţa de apel a menţionat că, prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 15 februarie 2012, a fost respinsă acţiunea Primăriei mun. Chişinău şi a Consiliului municipal Chişinău, intervenient accesoriu Fundaţia Copiilor de Plein-Air, cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deţinătorului de teren nr. XXXXXX, situat în mun. XXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, eliberat de Agenţia Relaţii Funciare şi Cadastru la 07 august 2008, cu obligarea Agenţiei să excludă înscrierile din registrul bunurilor imobile ce prevăd că terenurile cu numerele XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX fac parte din componenţa terenului cu numărul cadastral XXXXXXXX şi suprapunerea acestui teren cu terenurile XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX, XXXXXXXX şi XXXXXXXX, la fel în decizia sa, Curtea Supremă de Justiţie, a notat că această constatare are puterea lucrului judecat şi astfel, nu pot şi nu se cere a fi dovedită.

În virtutea acestui fapt, instanţa de apel a menţionat că, în conformitate cu art.2 alin.(1), art.3 alin.(4), art.4 alin.(1) lit.c) al Legii nr.91-XVI din 05 aprilie 2007, privind terenurile proprietate publică şi delimitarea lor, art.9 alin.(6) al Legii nr.1308 din 25 iulie 1997, privind preţul normativ şi modul de vânzare-cumpărare a pământului, art.53 al Legii nr. 121-XVI din 04 mai 2007, privind administrarea şi deetatizarea proprietăţii publice, nu pot fi înstrăinate terenurile din domeniul public al statului, aferente clădirilor în care îşi desfăşoară activitatea ministerele, alte autorităţi ale administraţiei publice centrale, instituţiile subordonate lor, precum şi

nu sunt supuse vânzării-cumpărării terenurile de uz public, la fel, terenurile din domeniul public nu pot fi privatizate.

Sub alt aspect, ținând cont de faptul că, la 23 iunie 2020, organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție a început urmărirea penală pe faptul sustragerii dosarului civil nr.3-17/08 în care au fost pronunțate hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2007, încheierea din 13 martie 2008, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 iunie 2008, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Fundația Copiilor de Plein-Air, a fost scoasă de pe rol, iar ulterior, la 28 septembrie 2020, organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție a început urmărirea penală pe faptul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane de către persoane care cunoșteau că de fapt nu dețin dreptul de proprietate asupra terenului pe care a fost aplicat sechestrul contestat de S.R.L. „Solomon Construct Imobil”, conform elementelor infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod Penal, instanța de apel a menționat că, pe bunul imobil din litigiu, fiind obiectul dosarului penal, întemeiat a fost aplicat sechestrul asupra acestuia, or, la caz nu se examinează chestiunea cu privire la cine deține dreptul de proprietate asupra bunului imobil ci se examinează legalitatea și temeinicia aplicării și menținerii sechestrului asupra acestui bun.

Instanța de apel a reținut că, prin aplicarea sechestrului, nu se aduce atingere dreptului de proprietate al SRL „Solomon Construct Imobil”, or, după finalizarea cauzei penale, după stabilirea tuturor circumstanțelor și constatarea exactă asupra faptului cui aparține dreptul de proprietate, în caz că se va stabilit acest drept în favoarea SRL „Solomon Construct Imobil”, sechestrul fiind o măsură temporară, va fi revocată odată cu dispariția temeiurilor care au condiționat aplicarea acestuia.

Subsecvent, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiat argumentul reclamantului SRL „Solomon Construct Imobil” expus în cuprinsul cererii de chemare în judecată, precum că sechestrul aplicat, nu îi este opozabil, deoarece la momentul înregistrării dreptului de proprietate asupra bunului imobil, nu era aplicat sechestrul pe bunul imobil de către organul de urmărire penală, or, prevederile Codului de procedură penală, citate supra, nu leagă aplicarea sechestrului cu momentul dobândirii bunului asupra căruia se aplică sechestrul - înainte sau după săvârșirea infracțiunii, iar ținând cont de faptul că Procuratura Anticorupție afirmă că, bunul imobil litigant este proprietate publică și nu proprietatea privată a SRL „Solomon Construct Imobil”, instanța de apel, ținând cont de cele relatate supra, consideră pripită soluția data de prima instanță, prin admiterea cererii privind scoaterea bunului de sub sechestrul, or, nu sunt stabilite cu certitudine toate circumstanțele cu privire la bunul litigios, circumstanțe care urmează a fi stabilite în cadrul procesului penal intentat, proces care este în curs de examinare.

La fel, instanța de apel nu a reținut nici argumentul reclamantului/intimat precum că, SRL „Solomon Construct Imobil” nu are nici o calitate procesuală în cauza penală în cadrul căreia s-a dispus aplicarea sechestrului, astfel, fiind de bună-credință, urmare a cărui fapt, aplicarea sechestrului este inopozabilă, argument susținut și de prima instanță, or, din prevederile art. 209 din Codul de procedură penală, rezultă că sechestrul poate fi aplicat și pe bunurile persoanelor care nu dețin vreo calitate procesuală în cauza penală, concluzie dedusă din

sintagma: „alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul, care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor..”.

Subsidiar, instanța de apel a relevat că, reclamanta, depunând prezenta acțiune în instanța de judecată, nu a făcut dovada faptului că punerea sub sechestru a bunurilor sale este efectuată ilegal sau neîntemeiat, pe când prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează expres că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La 03 iunie 2021, și respectiv la 19 iulie 2021, SRL „Solomon Construct Imobil”, reprezentată de administratorul Andrei Solomon, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Prin notificarea din 20 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 01 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Procuratura Anticorupție, reprezentată de procurorul Mihai Ivanov a depus referință la recursul declarat de SRL „Solomon Construct Imobil”, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

La 20 septembrie 2021, SRL „Solomon Construct Imobil”, reprezentată de administratorul Andrei Solomon, a depus explicații la referința prezentată de Procuratura Anticorupție, solicitând respingerea argumentelor invocate în referință invocând că, protecția drepturilor și intereselor persoanelor garantate prin act judecătoresc irevocabil sunt subminate direct de organul de anchetă punând în dificultate asigurarea acestor drepturi de către stat, or protejarea drepturilor poate fi efectuată efectiv după obținerea unui aviz pozitiv din partea organelor de procuratură și nu judiciare după cum prevede cadrul normativ în vigoare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că, decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 a fost expediată participanților la proces la 02 iulie 2021 (f.d.218-Vol.I), însă la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă.

Astfel, se constată că, recurenta SRL „Solomon Construct Imobil”, reprezentată de administratorul Andrei Solomon s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 iunie 2021, și respectiv la 19 iulie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Solomon Construct Imobil”, reprezentată de administratorul Andrei Solomon nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Solomon Construct Imobil”, reprezentată de administratorul Andrei Solomon ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Solomon Construct Imobil”, reprezentată de administratorul Andrei Solomon se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru